

O ARENĂ PENTRU AUTOPROMOVARE

Eu, cea de azi, nu pot spune că învăț și aflu mai multe din bloguri decât din cărți, dar sunt lucruri care mă interesează, oameni cu care vreau să fiu în contact. Sunt curioasă să aflu mentalitatea și obsesiile contemporanilor mei. Toate se află în posesia mea și uneori chiar trăiesc cu mai mult entuziasm, știind, așteptând că cineva o să scrie un articol interesant, o poezie, o cronică de teatru sau de film, subiecte despre care putem discuta, textele ajungând la mine imediat, fără probleme legate de poșta sau de tipar, care mereu fac să dureze, să amâne posibilitatea receptării. Blogul e un instrument eficient, însă numai în măsura în care nu ajungi să îl

folosești ca pe o arenă unde să-ți hrănești grandomania cu laude de tot felul aduse propriei persoane. Sunt foarte mulți intelectuali care au ajuns să se autopromoveze ridicol, să se complacă excesiv, într-o manieră îngrijorătoare. Îmi displace să accesez blogurile unor personalități și să dau de un cerebralism steril, de un infantilism grăsuț, bolnav, coborât într-o dezumanizare perpetuă. O adevărată zoologie a refulărilor, venite nemijlocit dintr-o moliciune a spiritului și din necesitatea unor măduve găunoase de a-și da valoare, oricare valoare, în lipsa acesteia.

Dintre blogurile care îmi plac, dacă am voie, le-aș menționa pe acestea: azung.blogspot.com, vladiovita.blogspot.com, aureliaborzin.blogspot.com, unanotimpinbercen.blogspot.com, dannish.wordpress.com și agendaunuilas.blogspot.com.

Mâini incrustate, Ion Puiu

Maria Drăgan, Ana Manole